

Zon in de Kerk

Eerst iets uit de symbolenweb www.symbols.com

Het zonnekruis werd gebruikt in de streek van Tigris-Eufraat om de *zon* voor te stellen en de *zongod Shamash*, de *hoogste macht*, of de *hoogste godheid*. Zie de golvende lijnen voor de zonnestraaling. Het symbool werd dikwijls gevonden in de fysische nabijheid van de symbolen voor de maangod *Sin*, en de achtpuntige ster van *Ishtar*.

Het wielkruis, zonnekruis. Dit is een van de eerste niet-picturale tekeningen van de mens in het bronzen tijdperk. Het komt algemeen voor als rotsinkerving. Het verschijnt in het oude Egypte, China, pré-Columbisch Amerika en het Nabije Oosten. In het oude Babylon komt een overeenkomstig teken [hierboven afgebeeld] overeen met de *god Shamash*. Het verschijnt in het schrift van Egyptenaren, Hittieten, Cretenzen, Grieken, Etrusken en Romeinen. In oudste tijden was het wielkruis een symbool voor de *hoogste macht*, de *zon*, en *zijn tegenhanger de koning*. Het vertegenwoordigt *macht en controle*.

Het was de gewoonte van de christelijke kerk om oude heidense kruistekens in zich op te nemen. Het werd bekend als het *gammakruis*, het *Rooms-katholieke kruis*, het *consecratiekruis*, en het *inauguratiekruis*. Bij de inzegening van een kerk gebruikt de bisschop gewijd water en olie en tekent het wielkruis op 12 verschillende plaatsen op de kerkmuren.

Het wordt gebruikt als *auriool* of *nimbus*, d.w.z. de geestelijke kracht en energie die heilige personen uitstralen wordt geassocieerd met de originele betekenis van het wielkruis als teken voor *macht*.

Dit ideogram is zeer oud. Het was een symbool voor de *maangod Nannan*, later *Sin*, in de streek van Tigris en Eufraat. Dit teken was hoogstwaarschijnlijk in gebruik rond 2500 vC. In de Babylonische tijd verscheen het met het teken voor de zonnegod [Shamash, zie teken bovenaan].

Dit teken komt algemeen voor op Assyrische kolommen en wandreliëfs. Het toont het zonnewiel in een maansikkel. Het *zonnewiel is de voorganger van het kruis* in de westerse ideografie als een *teken van goddelijke macht*.

Het Woord Gods

Ex 20:4 “Gij zult u geen gesneden **beeld** maken **noch enige gestalte** van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is”.

Deuteronomium 4:19 “en dat gij ook uw ogen niet opslaat naar de hemel, en de **zon**, de **maan** en de **sterren**, het gehele heer des hemels, aanziet en u laat verleiden **u voor die neer te buigen** en **hen te dienen**, die Jahweh, uw God, heeft toebedeeld aan alle volken onder de ganse hemel”.

Ezechiël 8:10-17 “En ik ging naar binnen en zag en zie, daar waren allerlei **afbeeldingen** van gruwelen - kruipend gedierte en beesten - en van al de **afgoden** van het huis Israëls, als **graveerwerk op de muur**, overal in het rond; 11 en zeventig mannen uit de oudsten van het huis Israëls met Jaāzanja, de zoon van Safan, in hun midden, stonden daarvóór; ieder had zijn wierookvat in de hand, en de geurende wolk van het reukwerk steeg op. 12 Hij zeide tot mij: Hebt gij gezien, mensenkind, wat de oudsten van het huis Israëls in het donker doen, ieder in zijn kamer met afbeeldingen? Want zij denken: Jahweh ziet ons niet; Jahweh heeft het land verlaten. 13 En Hij zeide tot mij: Nog meer gruwelen die zij bedrijven, zult gij zien. 14 Daarop bracht Hij mij naar de ingang der poort van het huis van Jahweh aan de noordzijde; en zie, daar zaten vrouwen, die Tammuz beweenden. 15 Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? **Nog grotere gruwelen** dan deze zult gij zien. 16 Toen bracht Hij mij naar de binnenste voorhof van het huis van Jahweh. En zie, aan de ingang van de tempel van Jahweh, tussen de voorhal en het altaar, waren ongeveer vijftig mannen, met hun rug naar de tempel van Jahweh en met hun gezicht naar het oosten, en **zij bogen zich in de richting van het oosten neer voor de zon**. 17 Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Was het voor het huis Juda nog niet genoeg om de **gruwelen** te doen, die zij hier bedrijven, dat zij ook het land met geweld vullen en Mij telkens weer **krenken**?”

2Korinthiërs 6:14-18 “**Welke gemeenschap heeft licht met duisternis?** En welke overeenstemming heeft Christus met Belial [= satan]? ... **En welke overeenkomst heeft Gods tempel met afgoden?** ... gaat weg uit hun midden en **scheidt u af**, zegt de Heer, en raakt niet aan wat onrein is”

Archeologische vondsten

Tablet uit de 9de eeuw vC met de Babylonische zonnegod Shamash. Midden op een altaar is er een afbeelding van de zon als vierpuntig wielkruis, met zonnestrallen tussenin.

Hetzelfde zonnecruis, maar gecombineerd met de maan- sikkkel van de maangod, Syrië.

Links een basalten reukofferaltaartje uit de heidense tempel van Hazor, uit 1400 vC. Het bevat eveneens het zonnecruis (zonder de stralen).

Links een Tarotkaart die Helios voorstelt, de zonnegod.

Het gebruik in de Kerk

Op de mijter van paus Johannes Paulus II ziet u het wielkruis, een symbool van de zonnegod Shamash.

Johannes Paulus II voor het altaar van de St.-Pieters Basiliek; u ziet de zonnestrallen in het wielkruis op de versiering van het altaar.

Denk bij deze afbeeldingen aan Gods gebod niet te buigen voor afbeeldingen. Hiernaast buigen engelen voor het zonneteken en vereren het. De ronde hostie wordt als een duidelijk symbool van de zon voorgesteld. De antecedenten van deze symbolen zijn door haar geschiedenis bepaald. Geen excuus dus voor de Roomse kerk.

Het gaat hier eigenlijk om de integratie en voortzetting van de heidense zoon- bidding in de schoot van de Roomse kerk.

Het Sint-Pietersplein heeft de tekening van het wielkruis van Shamash, met daarin schuin naar buiten lopend de zonnestrallen, tussen de vier armen.

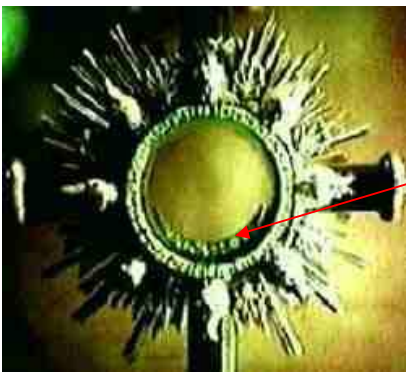
In het midden de obelisk (verbonden met zonneaanbedding) uit Heliopolis (= zonestad), die daar in opdracht van Paus Sixtus V werd geplaatst, in 1586.

Links een medaille van het Vaticaans paviljoen op de wereldtentoonstelling in 1988, die een monstrans afbeeldt. Zie de gelijkenis met het zonnewiel van zonnegod Shamash op de Babylonische grenssteen ('kudurru') hieronder:

Ishtar/Venus - Sin - Shamash

In een monstrans neemt de hostie de plaats in van de zonnescijf, op zijn plaats gehouden door een 'luna' of 'lunette' (maansikkel).

Net zoals hierboven in de medaille werd onderaan de zonnescijf ook een maansikkel geplaatst.

Links een ciborie met zonnekruis. Onderaan een detail

Links andermaal een monstrans die de zon afbeeldt, ook voorzien van een maansikkel. **De hostiegod neemt de plaats in van de zon.** De Roomse kerk heeft de zonneaanbedding geïntegreerd.

Links een stèle uit Hazor met handen die reiken naar een zon met maansikkel. Vergelijk dit met de opgeheven hostiegod hierboven.

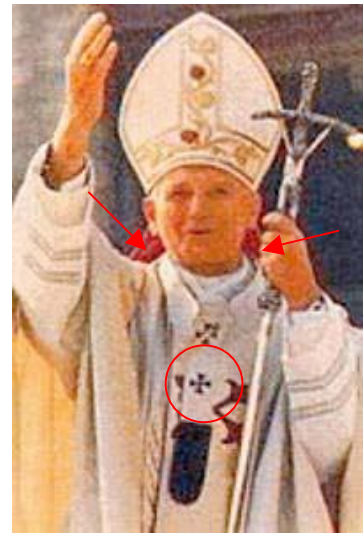

Stèle uit Ur met Ishtar, de “koningin van de rijzende zon” en dochter van Sin. De zon en maansikkel zijn symbolen van de zonnegod Shamash (haar broer) en de maangod Nanan/Sin.

Links een Assyrische stèle uit de 9e eeuw vC. met koning Shamshi-Adad V die een halsketting draagt met een Maltezerkruis. Dit staat symbool voor de heidense zoonanbidning. Merk ook de ‘lappen’ op aan zijn mijter.

Rechts: paus en aartsbisschoppen dragen een zgn. pallium met daarop hetzelfde heidense kruis. Zie ook de ‘lappen’ aan zijn mijter.

Links een stèle van koning Ashur-nasirpal II, met bekende kruishanger, en de ‘lappen’ aan zijn mijter.

Rechts Johannes XXIII met pallium en zonnetekens, zelfs op de handschoenen. Zie ook de ‘lappen’ aan zijn tiara. Dit is adoptie en voortzetting van de zonneanbidning, onder de dekmantel van christendom.

Links een zonnekruis op een maansikkel, gebeiteld in de zuidmuur van het Sint-Catherinaklooster, aan de voet van de Sinaïberg.

Toonbeeld van het heidense ‘christendom’, en het ‘christelijke’ heidendom !

Links drie heidense zonnekruisen op een Armeens graf te Jeruzalem.

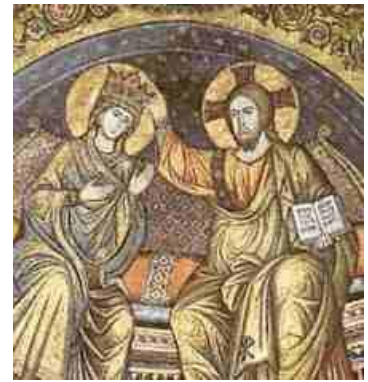
Het zonnekruis op het altaar van de Sint-Carolus Bartholomeuskerk te Antwerpen.

Links een stuk van 100 Lire met het zonniewiel-kruis van de zonnegod Shamash.

Rechts en onder: dikwijls wordt een nimbus (zonnenschijf) als zonniewiel-kruis weergegeven.

Christus wordt zo voorgesteld als de zonnegod. Maar wat heeft God met de afgoden gemeen? (2Kor. 6:15, 16).

Links een *Veritas*-figuur op het grafmonument van paus Alexander VII, Rome, Sint-Pieter. *Veritas* (Latijn) betekent *Waarheid*. Rechts een detail.

Veritas staat met een voet op een wereldbol hetgeen haar macht over de aarde symboliseert. In haar armen omsluit ze de zon!

Het oude Rome aanbad 'de onoverwinnelijke zon' en dat laat zich voelen in de ritus en symboliek van de Roomse kerk.

“Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is” (Exodus 20:4).

“Welke gemeenschap heeft licht met duisternis? En welke overeenstemming heeft Christus met Belial? [= Satan] En welke overeenkomst heeft Gods tempel met afgoden? (2 Korinthiërs 6:14-16).

Hierboven de zonnegod in het frontum van de Apollotempel, Pergamonmuseum Berlijn. Dit is het werk van Bernini die ook het baldakijn van St.-Pieter maakte (zie hiernaast).

Hiernaast de zonnegod op alle 4 pilaren van het baldakijn van Bernini, in de Sint-Pietersbasiliek te Rome.

Wat is het verschil met een heidense zonnempel?

Links is Fides¹ afgebeeld, boven de preekstoel in het Benediktijnse klooster in Melk, Oostenrijk, 18^e eeuw. Ze houdt in haar linkerhand een gouden beker (vóór het kruis) en rechts achter haar is er een afbeelding van de heidense zonnegod.

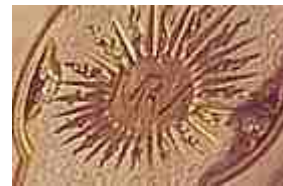

Nog een voorbeeld van schandelijke zonnegod-adoptie.

Links een baldakijn boven een preekstoel, in een Scandinavische kerk. De zonnegod waakt wel over wat er gepreekt wordt ...

Hieronder: ook Maria wordt geassocieerd met de zonnegod

Detail van de zoldering

Hiernaast de zoldering van de barokke Sint Carolus Bartolomeuskerk te Antwerpen (MRA = Maria). Vergelijk dit hieronder met het hostiesymbool (IHS = 'Iesus Hominum Salvator' of 'Jezus Redder van Mensen'). Zonneaanbedding in een R.K.-jasje.

¹ **Fides**, de Romeinse godin van de trouw, had een tempel op de Mons Capitolinus en werd reeds vroeg vereerd (Livius I, 21, 4; Horatius, Oden I, 35, 21). Elk jaar reden de drie voornaamste flamines op een wagen naar het heiligdom en brachten offers. Hun rechterhand was dan omhuld met een witte doek; dit duidt op het houden van de eed van de trouw, die door geen kwaad kan worden beroerd. Fides werd vereerd als Fides publica (Staatstrouw) en haar tempel werd soms gebruikt door de senaat voor vergaderingen waarin verdragen met buitenlandse mogendheden werden bekrachtigd. (Encarta 2002).

Links een altaar (Italië) met centraal het teken van de 'Deus Sol Invictus' (onoverwinnelijke zonnegod) en daarin een afbeelding van Maria. Eromheen, op de vier hoeken, nogmaals het zonneteken, evenals bovenaan - zie detail hieronder.

Dit is de zonnecultus in een ander jasje, door integratie in de Roomse Kerk. Als de heiden zijn goden niet loslaat, moeten die goden maar geadopteerd worden. Die goden krijgen dan de gedaante van Jezus, Maria en allerlei (uitgevonden) 'heiligen'. Voor elke kwaal, probleem of wens is er dan een specifieke 'god', zoals de heidenen dat gewoon waren. De wereld moet in de Kerk, en de Kerk moet in de wereld.

Men zou zich eerder in een zonnetempel wanen dan in een christelijk gebouw. Dit is de Sint-Pieters-basiliek, Rome.

Onder het baldakijn is de H. Geest als een duif in een zonnescijf voorgesteld, met stralen in de vorm van een Sumerisch Maltezerkruis.

Maltezerkruis Sumerië

Helios (links), de zonnegod bij de oude Grieken. Hij werd vooral op Rhodos vereerd, alwaar zijn 32 m hoge 'Colossus' bevond. In de orfiek werd Helios met Apollo gelijk gesteld. Sinds de tweede eeuw n.C. verbreidde zich de cultus van de 'Sol Invictus' (Latijn voor 'Onoverwinnelijke Zon') vanuit het oosten over het Romeinse Imperium. Men stelde de zonnegod voor als een jongeman met stralenkrans, met als attributen zweep en wereldbol, en staande in een door paarden getrokken wagen ...

... In de vroege christentijd werd ook Christus afgebeeld als Helios, rijdend in zijn zonnewagen, een voorstelling die men o.a. in mozaïek aantreft in een van de mausolea van de necropool onder de Sint-Pieter te Rome. Ca 250 n.C. (Encarta 2002; Rome, Könemann). Rechtsboven ziet u ter vergelijking ook de Hindoe-zonnegod Surya.

Zonnegod **Mithras**
(zie ook Helios)

Hier een penning geslagen door Paus Leo de 12^e in het jubileumjaar van 1825. De Roomse Katholieke Kerk heeft zichzelf geportretteerd als een vrouw gezeten op een wereldbol en met een beker in haar hand. De inscriptie op de achterkant leest: SEDET SUPER UNIVERSUM, hetgeen betekent: “De wereld is haar zetel”, een verklaring van universele, wereldomvattende autoriteit. Rond haar hoofd de zeven stralen van **Mithras**², de zonnegod.

Fides met beker (rechter hand) en standaard (linker hand), op de achterkant van een munt van keizer Antoninus.

Johannes XXIII 100 Lire muntstuk, 1959, met **Fides** en beker met 7 zonnestrallen

“Welke gemeenschap heeft licht met duisternis? En welke overeenstemming heeft Christus met Belial [= Satan]? ... En welke overeenkomst heeft Gods tempel met afgoden? ... gaat weg uit hun midden en scheidt u af, zegt de Heer, en raakt niet aan wat onrein is” - 2Korinthiërs 6:14-18

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: <http://users.skynet.be/fa390968/>

² **Mithras**, oude Arische lichtgod, oorspronkelijk hoeder van de kosmische orde en beschermer van verdragen, is zowel bekend uit de Indische Veda's (onder de naam Mitra), als uit de Perzische Avesta en kreeg later grote betekenis in de hellenistisch-Romeinse wereld. In de Veda's is hij steeds nauw verbonden met Varuna; beiden hebben een meer ethisch karakter dan de andere goden.

1. VERBREIDING

In Perzië werd Mithras veel belangrijker dan in Voor-Indië. Tijdelijk werd zijn cultus door Zarathoestra's hervorming teruggedrongen, maar in het na-Zarathoestrisch mazdeïsme nam hij opnieuw een voorname plaats in. Tijdens de Perzische overheersing van Voor-Azië drong de Mithras-verering ook buiten Perzië door en nam zij andere (met name astrologische) elementen op, terwijl zij zich geleidelijk omvormde tot een mysteriegodsdiens.

2. ROMEINSE ZONNEGOD

De hellenistische wereld identificeerde Mithras met de zonnegod Helios, de latere Romeinse keizertijd met de 'onoverwinnelijke zon' (Deus sol invictus).

De Mithras-verering drong in de 1ste eeuw v.C. in het Romeinse Rijk door, maar verbreidde zich er pas op grote schaal sedert het einde van de 1ste eeuw n.C. De verering werd bevorderd door de Romeinse soldatenkeizers en verbreid door de Romeinse legioenen. Met de bekering (312) van Constantijn de Grote tot het christendom begon de achteruitgang; na een tijdelijke opleving onder Julianus de Afvallige verdween de verering. Het is zeer omstrede in hoeverre de Mithras-godsdiens en het jonge christendom elkaar beïnvloed hebben. (Encarta 2002).